

gaaet sine forskjelligge Stadier under en livlig Deeltagelse fra Thingets Side; der har til dens forskjelligge Behandlinger været stillet en Deel Wandringsforslag, som ere blevne drøftede og forhandlede, og som af det ærede Thing ere afgjorte paa en Maade, hvilken jeg ikke kan andet end yde min fuldeste Anerkjendelse. Det er nu af Bigtighed, at denne Lovs Udkommen ikke videre forhales, thi der er allerede kun en kort Forberedelsestid til at føre den ud i Livet og de Arbejder, der skulle udføres forinden, ere meget betydelige. Jeg troer, at denne Lov er saa velgjørende for Landets Befolkning i det Hele og særlig for de ubemidlede Glasfer, at det maa være os i høj Grad magtpaaliggende lige til det Sidste at vise, at dette Things Fleertal i høieste Grad vil understøtte og befordre denne Bestræbelse, og altsaa vil fortsætte Tilkjendegivelsen af sin Stemning imod dette Forslag til det Sidste paa enhver Maade. Jeg skalde derfor troe, at det vilde være i høj Grad uheldigt, om Thinget vedtog det nu stillede Forslag. Jeg maa tillige tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag nu foreligger anden Gang her til Behandling efter at have været to Gange til Forhandling i Landsthinget, og en Forandring i det kan altsaa kun finde Sted ved Hjælp af et Fællesudvalg, men det forekommer mig, at det vilde være meget urigtigt, om man, naar der ikke er oplyst andre Redaktionsvanskeligheder end de her fremdragne vilde lade en Sag som denne gaae til Fællesudvalg, naar man er enig om alle Realitets-spørgsmaal, og naar der tillige med Hensyn til Meningen og Forklaringen af det Foreliggende er saa ringe Differentser tilstede, som der er mellem os her. Denne § 4 kan som sagt ikke give Anledning til nogen urigtig eller fællagtig Fortolkning, og den vil ganske vist blive forstaaet paa den af mig fremstillede Maade, hvor den saa kommer frem.

Krabbe: De ærede Medlemmer, som have hentet min og Thingets Opmærksomhed paa de svage Punkter ved Affattelsen af denne Lov, er jeg meget forbunden for, at de have gjort det. Jeg anseer det for i høj Grad uheldigt,

at Love udgaae herfra saaledes affattede, at det selv om man kan sige, at man med nogetlunde Sikkerhed kan finde deres Mening, dog maa forudsees, at de med Nødvendighed ville blive Gjenstand for Tvivl og for skarpe Domme med Hensyn til Thingets Omhyggelighed i Affattelsen af Lovene. Jeg troer derfor, at der kan være al Anledning til at følge det Forslag, som er fremkommet om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, der hurtigt kan tilendebringe Behandlingen og udføre de Forandringer, som maatte findes nødvendige. Naar Lovforslaget kan gjøre Regning paa, hvad det naturligtvis kan, den samme Velvillie, som det hidtil har mødt, vil et saadant Udvalgs Nedsættelse og den korte Tid, som dertil vil blive anvendt, ikke kunne udsætte Loven for nogensomhelst Fare, men efter at det er oplyst, at der er saadanne Usfuldkommenheder tilstede i Lovforslaget, som der utvivlsomt er — det første Stykke af § 4 er en hel monstrøs Bestemmelse, som jeg tilstaaer, at jeg ikke tidligere har lagt Mærke til — troer jeg, at Thinget vilde gjøre Ret i at benytte det sidste Dieblit til at foretage Rettelser.

Berg: I Henhold til, hvad jeg sidste Gang yttede, da jeg havde Ordet, kan det kun være mig personlig kært, at der ogsaa er draget andre Punkter frem, som kunne trænge til Rettelse, inden Loven endelig vedtages. Jeg skal derfor ogsaa meget anbefale det stillede Forslag om Udvalgs Nedsættelse; jeg troer, det er ligesaa lidt Forslagsstillerens som de Andres Hensigt, der stemme for et saadant Forslag, derigjennem paa nogen Maade at ville berede Lovforslaget nogensomhelst Vanskelighed.

Frederiksen: Jeg fraraader Forslaget, thi jeg kender ingen Lov, som der er mere Grund til hurtigt at faae færdig end denne. Det forekommer mig ogsaa, at der saameget mindre er Anledning til nu saa stærkt at drage de Ting frem, som man væsentlig har døvet ved, som det, der giver Anledning til Tvivl, saavidt jeg veed, allerede var tilstede, da vi forrige Gang behandlede Sagen i Folkethinget;